

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 231**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

915

27. 9. 09.

Käraste,

Jag vet, att jag har fått hög befallning att skriva ett långt brev, men idag har jag fått både ena Korrekturen och det, så att det för minnsområde. ~~Det är för resten ett litet under~~ att stå på ett ögat, så mycket värre är det att förvalta en annans egendom, man har annars utom att ha måttfullt skuldiga.

Jag får väl nu önska dig högst välsinnigt hem efter alla sommarresorna, måtte det bli en god vinter med mycket snö och

en massa triumfer.

Det är, att de lägga på maten
eller hvad det är inne hos Keiller
de Ruoppa och packa ideligen, ide-
ligen. Det är inte bra för samman-
hänget i brefvet. Avropas hur du hört
att Keiller är förlovad med en Gyll-
berg. Han skall gifva mig efter jul
och har hyrt väning till våren. Jag
undrar hvad granne jag då får —
Här är nå attilla nå alldeles obe-
skripligt, ganska få bref och inte
heller många tankar. De, som fin-
nas cirkuatera alla bring läreböcker.
Det skulle vara en glad och frisk
bok, och nå skulle det ju vara

ett sådligt värderikt innehåll,
så den skall vara sådant ett
alla barn i landet skola läsa den
framför alla andra böcker. Därför
kan man knappast stå till svans
med att taga något ur egen fotabes-
utan boken får vara full med fol-
kets egna historier. Det skulle
hata något sådant namn "Folkets
visdom". Jag tycker, att hvad man
behöfver veta, i mer man skrider
vidare på civilisationsens bana
det är ju det gamla traditioner-
erna. De ska läsa en att få
sitt land och dess inbyggare
kära, liksom ett få kärlek för vä-
ra yrken och sysselsättningar.

Men man vill att det ska vara
gott, och det kan vara half bra;
Men man vill att det ska vara
Men man vill att det ska vara
Man närighet är att man
na nog att inte låta det bästa gå
förbi, ja, det är icke närighet,
men det skall nog gå. Jag är intress
serad och inte alls uttråkad.

Jag har läst "Drömmen" af Bo
Bergman, en nå underligt tråkig
bok. Jag var nå förtjust i "maria-
netterna". De voro pinslipade, me-
den de ena är ansträngt i språket
och ofta litet snipel. ^{De} ~~Andra~~ ^{Äre}
g. de ena, och i behandlingen
vara nå tung. ~~Andra~~ ^{Andra} tycks i Bonnier
ha fått fått i någon förlig rival
kunslig. Att boken är bra, det är
helt visst, och jag tror näkert, att
den skall få mycket, mycket
beröm, & full rättvisa — Var
inte rädd och ängslig nu då den